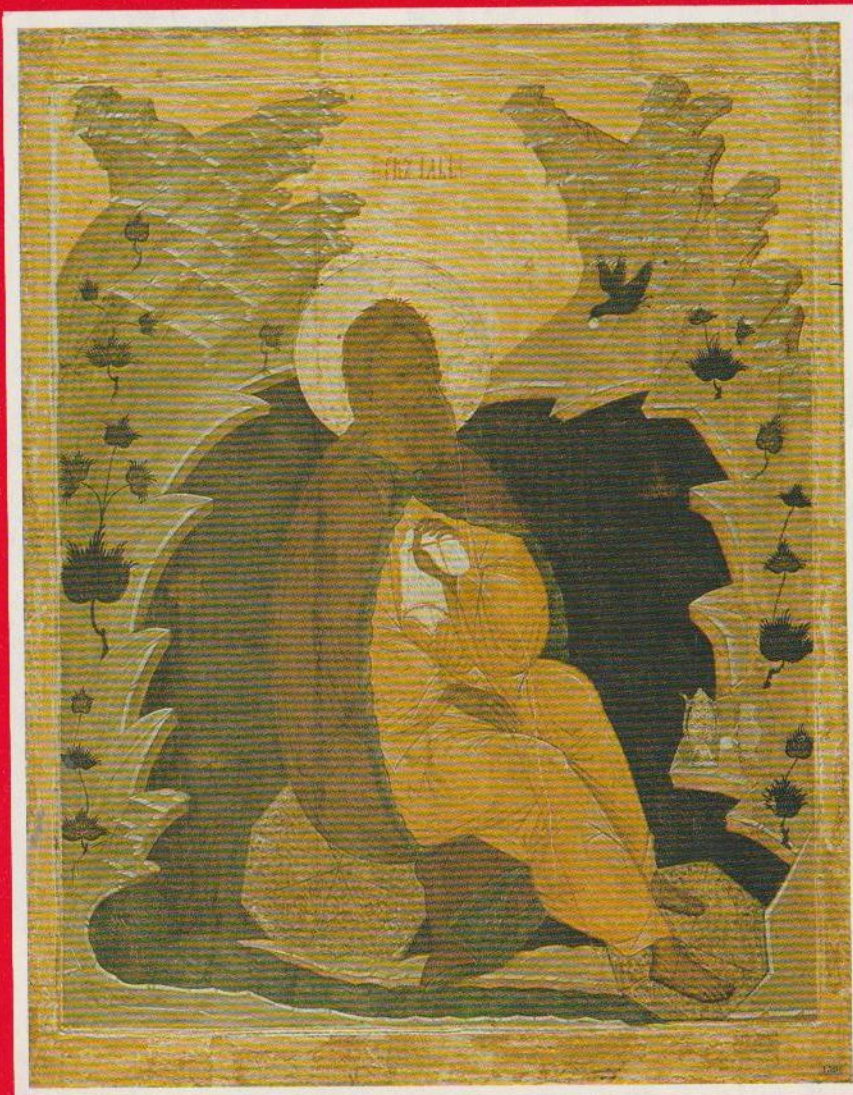

PYHÄ PROFEETTA ELIA TISBELÄINEN

Kristuksen kirkastumisen ikoni 1700-luvulta.
Profeetat Elia ja Mooses Kristuksen kanssa kirkastusvuorella.

PYHÄ PROFEETTA ELIA TISBELÄINEN

ORTODOKSISEN KIRJALLISUUDEN
JULKAISUNEUVOSTO

Profeetta Elia Tisbeläinen

(1. Kun. 17—2. Kun. 2.)

Heinäkuun 20. päivänä

Pyhä kirkkomme on jo varhaisista ajoista viettänyt juhlallisesti suuren profeetan Elian muistoa. Pyhä Elia eli noin 900 vuotta ennen Vapahtajan syntymää Israelin kuninkaan Ahabin aikana. Hän oli Aaronin sukua Tisben kaupungista. Siitä syystä Raamatussa häntä nimitetään Tisbeläiseksi.

Perimätieto kertoo, että Elian isä näki ihmeellisen näyn pojastaan. Hän näki, että hurskaat miehet puhelivat lapsen kanssa, kapaloivat hänet ja ruokkivat tulella. Tämän näyn säilyttämänä isä kertoi sen papeille, ja eräs heistä sanoi: ”Älä pelkää näkyäsi. Jumalan armo on lapsesi kanssa, ja hänen sanansa tulevat olemaan voimakkaita ja vaikuttavia kuten tuli, ja hänen elämänsä on oleva otollinen Jumalalle. Ja hän tulee tuomitsemaan Israelia miekalla ja tulella.”

Israelin kuninkaat olivat unohtaneet Jumalan lukemattomat armo-työt ja rupesivat palvelemaan epäjumalia viettäen siveetöntä elämää. Pahimpia heistä olivat kuningas Ahab ja hänen vaimonsa Isebel. He pystyttivät Samariaan Baalin alttarin ja vainosivat sekä surmasivat Herran profeettoja, jotka olivat Jumalan uskollisia palvelijoita. Näihin aikoihin Raamattu mainitsee ensi kerran profeetta Elia. Pyhän Hengen valistamana Elia tuli kuningas Ahabin luo ja sanoi hänelle: ”Niin totta kuin elää Herra, Israelin Jumala, jonka edessä minä seison, näinä

Hyväksytty ortodoksisen kirkkokunnan piispainkokouksessa 20. 10. 1980.

Kuvat yksityiskohtia profeetta Elia ikonista.

Kansikuva: Profeetta Elia erämaassa. (Keskivenäläinen ikoni 1500-luvulta, Leningrad, Venäläinen museo. Valokuva Helsingin yliopiston ortodoksian laitoksen kokoelmasta.)

Takakansi: Profeetta Elia elämää esittävä ikoni (Ilomantsin pyhän Elia kirkko).

ISBN 951-9071-41-5

Joensuu 1980

Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy

vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta.” (1 Kun. 17: 1.)

Katumuksen sijaan Ahab ja Iisebel päättivät surmata Eliaa, mutta Jumala pelasti palvelijansa ja sanoi hänelle: ”Mene pois täältä ja käänny itään päin ja kätkeydy Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. Sinä saat juoda purosta, ja minä olen käskennyt kaarneiden elättää sinua siellä.” (1 Kun. 17: 3—4.) Elia teki Herran sanan mukaan ja oleskeli Keritin puron rannalla. Kaarneet toivat hänelle leipää ja lihaa. Näin ihmeellisesti Jumala suojelee niitä, jotka uskollisesti häntä palvelevat ja häneen luottavat.

Sarpatin lesken luona

Profeetta Eliaan ennustus toteutui, ja maahan tuli pitkälinen pouta, josta seurasi kova nälänhätä koko Israelin maassa. Kun Keritin puro kuivui, sanoi Jumala Elialle: ”Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso, minä olen käskennyt leskivaimon elättää sinua siellä.” (1 Kun. 17: 9.) Elia meni Sarpatiin, ja kun hän tuli kaupungin portille, näki hän vaimon, joka keräsi puita, ja hän pyysi vaimolta vettä juodakseen. Vaimo jätti työnsä kesken ja meni heti noutamaan vettä. Sitten Elia sanoi hänelle: ”Tuo minulle myös palanen leipää”. Vaimo vastasi: ”Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leivänpalaakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni vähän puita minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme”. Elia sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Mene ja tee, niin kuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltainen ja tuo se minulle. Leivo sitten itsellesi ja pojallesi. Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle.' ” (1 Kun. 17: 12—14.)

Hurskas vaimo uskoi profeetan sanaan ja leipoi viimeisistä jauhoistaan hänelle leivän. Ja todellakin profeetan sanat toteutuivat: koko nälänhädän aikana jauhot ja öljy eivät loppuneet häneltä, niin että hän

Profeetta Elia Keritin purolla.

elätti poikansa, itsensä ja pyhän profeetan, joka asettui hänen luokseen asumaan. Vaimo oli leski ja hänellä oli vain yksi poika. Kerran poika sairastui ja kuoli. Äiti suri kovasti poikaansa ja sanoi Elialle: "Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni saattamaan minun pahat tekoni muistoon ja tuottamaan minun pojalleni kuoleman." (1 Kun. 17: 18.) Elia otti pojan, pani hänet vuoteellensa ja ojentautui hänen ylitseen kolmesti, huusi Herraa ja sanoi: "Herra, minun Jumalani, anna tämän pojan sielun tulla häneen takaisin!" Herra kuuli Elian rukouksen, ja pojan sielu tuli häneen takaisin, ja hän virkosi jälleen. Elia antoi hänet äidille ja sanoi: "Katso, poikasi elää." Kun vaimo näki poikansa, huudahti hän: "Nyt minä tiedän, että olet Jumalan mies, ja että Herran sana sinun suussasi on tosi." (1 Kun. 17: 24). Perimätieto kertoo, että eloon herätetty poika oli sama profeetta Joonas, jonka Jumala lähetti myöhemmin saarnaamaan Niiniven kaupungin asukkaille.

Profeetta ja kuningas kohtaavat

Poutaa oli kestänyt Israelissa jo kolme ja puoli vuotta. Kansa ja eläimet kärsivät kovaa nälkää. Vihdoin Jumala kuuli Israelin kansan rukoukset ja armahti sitä. Herran käskystä meni Elia Ahabin luo ilmoittamaan poudan päättymisestä. Matkalla Elia kohtasi hurskaan miehen Obadjan, joka oli kuninkaan huoneenhaltija ja joka kerran oli pelastanut profeettoja Iisebelin käsistä. Ahab oli lähettänyt hänet etsimään vesilähteitä ja ruohoisia laaksoja, missä voitaisiin elättää kuninkaan hevosia. Elia sanoi Obadjalle: "Mene ja sano herrallesi: 'Katso, Elia on täällä!'" Obadja peljästyí ja sanoi: "Kaikista valtakunnista on kuningas etsinyt sinua. Jos minä menisin ja ilmoittaisin sinun tulostasi, mutta Herran Henki veisi sinut pois, niin kuningas tappaisi minut." (1 Kun. 18: 8, 10, 12.)

Kun Elia lupasi jo samana päivänä tulla Ahabin luo, palasi Obadja kuninkaan luo ja ilmoitti Elian saapumisesta. Ahab meni Eliaa vastaan ja sanoi vihoissaan: "Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset Israelin on-

Enkeli virvoittaa profeetta Elia.

nettomuuteen?" Elia vastasi: "En minä syökse onnettomuuteen Israelia, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te hylkäätte Herran käskyt ja koska sinä palvelet baaleja. Mutta lähetä nyt kokoamaan kaikki Israel minun luokseni Karmelvuorelle, sekä neljäsataaviisikymmentä Baalin profeettaa ja neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät Iisebelin pöydästä." (1 Kun. 18: 17—19.)

Tuli iski taivaasta

Ahab noudatti Elian käskyä. Paljon kansaa, Baalin uhripapit sekä profeetat kokoontuivat Karmelin vuorelle. Elia tuli myös sinne ja sanoi: "Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seuratkaa Häntä, mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä." Kansa ei vastannut mitään. Elia jatkoi: "Minä olen ainoa jäljelle jäänyt Herran profeetta, mutta Baalin profeettoja on neljäsataaviisikymmentä. Antakaa kaksi mullikkaa, ja valitkoot he toisen niistä uhriksi Baalille, minä valmistan toisen uhriksi Jumalalleni. Kumpi jumala lähettää taivaasta tulen ja polttaa uhrin, hän olkoon oikea jumala." Kansa suostui Elian ehdotukseen.

Baalin profeetat ottivat härän, valmistivat siitä uhrin, panivat sen uhrialttarille ja alkoivat rukoilla Baalia langettamaan tulen uhrin päälle. Elia sanoi: "Huutakaa kovemmin, ehkä jumalanne on jotakin toimittamassa tai hän nukkuu."

Ehtoopuolella, kun kaikki olivat vakuuttuneita, että Baalin rukoileminen on turhaa, sanoi Elia valeprofeetoille: "Sallikaa nyt minun valmistaa uhrini." Sitten Elia otti 12 kiveä Israelin sukukuntien luvun mukaan, rakensi niistä alttarin, kaivoi ojan alttarin ympärille, teurasti mullikan ja pani sen uhrialttarille. Sen jälkeen hän antoi valella vedellä uhrin, niin että koko kuoppa täyttyi vedellä, kohotti katseensa taivasta kohti ja huudahti: "Herra, Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala! Ilmoita tänä päivänä, että Sinä olet Israelin Jumala ja että minä olen Sinun palvelijasi, joka olen Sinun käskystäsi tehnyt kaiken tämän." Äkkiä Herran tuli iski alas taivaasta uhrialttarille ja poltti uhrin, kivet ja halot sekä nuoli veden ojasta. Kun kansa näki sen, heittäytyi se maahan ja tunnusti totisen Jumalan. Elian käskystä tapettiin Baalin uhripapit ja profeetat. (1 Kun. 18: 31, 36, 38, 39.)

Profeetta lyö viitallaan Jordanin aaltoja.

Sitten Elia sanoi kuninkaalle: "Mene nyt kotiisi, ettei sade yllättäisi sinua." Itse hän meni vuorelle rukoilemaan. Äkkiä nousi kova tuuli, taivas peittyi pilviin ja alkoi ankara sade.

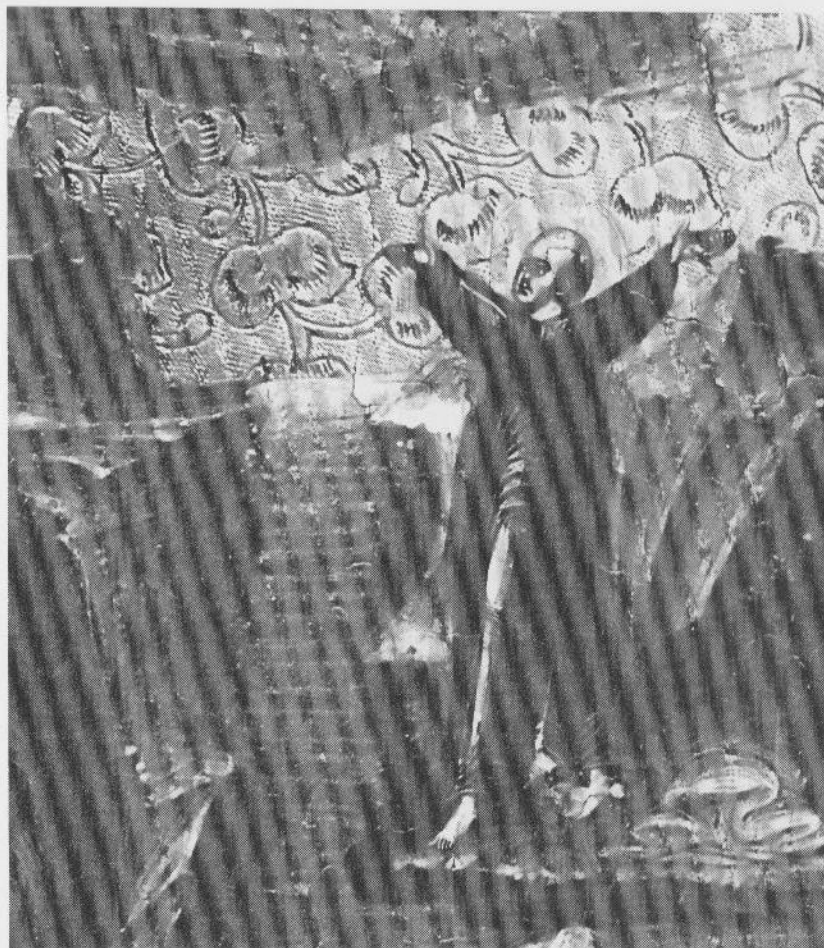
Hiljaisessa tuulen huminassa

Huolimatta tästä ihmeestä julma Iisebel ei nöyrytnyt Jumalan edessä, vaan harmistuneena profeettojensa surmaamisesta uhkasi surmata Elia. Jumala pelasti Elia, ja hän pakeni Arabian erämaahan. Surren ihmisten epäuskoa ja kovuutta rukoili Elia Jumalta itselleen kuolemaa. Mutta Jumala osoitti profeetalleen ihmeellisellä tavalla, että ihmisen ei pidä milloinkaan antautua surun ja epätoivon valtaan, vaan täytyy lujasti luottaa kaikkivoipaan, armolliseen Jumalaan. Jumala lähetti enkelinsä ruokkimaan profeettaa erämaassa.

Kerran herättyään näki Elia vieressään leivän ja astian vettä, ja enkeli sanoi hänelle: "Nouse ja syö." Tämän ihmeellisen avun vahvistamana Elia lähti matkalle. 40 päivän kuluttua hän tuli Hoorebin vuorelle ja asettui asumaan eräaseen luolaan surren kovasti Israelin kansan syntejä ja epäjumalanpalvelusta. Kerran Elia kuuli Jumalan äänen, joka kysyi häneltä: "Mitä täällä teet, Elia?" Profeetta vastasi: "Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet Sinun liittosi, hajottaneet Sinun alttarisi ja tappaneet miekalla Sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät." Jumala sanoi: "Mene ulos ja astu vuorelle Herran eteen." (1 Kun. 19: 10, 11.)

Aamulla Elia nousi vuorelle odottamaan Jumalaa. Äkkiä nousi rajumyrsky, joka halkoi vuoria ja särki kallioita, mutta Herra ei ollut myrskyssä. Myrskyä seurasi maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. Sitten tuli tulta, mutta Herra ei ollut tuleksakaan. Vihdoin tuli hiljainen tuulen humina, ja Elia tunsu siinä Jumalan läheisyyden. Hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja seisoi luolan suulla. Ja Herra puhui hänelle lohduttaen häntä ja ilmoitti, että Israelissa oli vielä 7 000 henkeä, jotka eivät olleet kumartaneet epäjumalia.

Jumalan ilmestyminen Elialle ei myrskyssä eikä tuleksa, vaan hiljaisen tuulen huminassa oli Hänen vastauksensa Elia valituksiin; tämä näet paloi suuttumuksesta Herran vihollisia vastaan. Herra näytti profeetalleen, ettei ihmisten sydämiä käännetä Jumalan puoleen suuttu-

Elisa saa siunauksen profeetaksi.

muksella eikä harmittelulla, vaan rakkaudella ja nöyryydellä, sillä Jumala on rakkaus, ilo ja rauha.

Palattuaan kotimaahansa Elia otti Jumalan käskystä opetuslapsekseen Elisan, joka oli juuri pellollaan kyntämässä. Tästä alkaen Elisa aina seurasi Eliaa.

Naabotin viinitarha

Kuningas Ahab ja hänen vaimonsa Isebel viettivät yhä edelleen jumalatonta elämää. Jisreelissä, lähellä Ahabin linnaa, oli viinitarha, jonka omisti köyhä mies Naabot. Ahab halusi saada sen omakseen laittaakseen siihen puutarhan ja pyysi Naabotia myymään sen tahi vaihtamaan toiseen maakaistaleeseen. Naabot ei suostunut kuninkaan tarjoukseen, sillä viinitarha oli hänen isänperintönsä. Ahab tuli siitä niin pahoilleen, että palattuaan kotiin kieltäytyi nauttimasta ravintoa. Isebel kysyi syytä Ahabin suruun, ja kuultuaan sen sanoi: "Minä kyllä toimitan sinulle Naabotin viinitarhan."

Isebel lähetti kaupungin hallitusmiehille kirjeen kehottaen heitä hankkimaan valheellisia todisteita Naabotia vastaan voidakseen tuomita hänet kuolemaan. Kirjeen Isebel sulki ja sinetöi kuninkaan sinetillä. Kun hallitusmiehet saivat kuninkaan kirjeen, hankkivat he vääriä todistajia Naabotia vastaan, syyttivät häntä, tuomitsivat kuolemaan, veivät kaupungin ulkopuolelle ja kivittivät. Kun Isebelille ilmoitettiin, että Naabot on kuollut, sanoi hän Ahabille: "Ota nyt Naabotin viinitarha, jota hän ei myynyt sinulle rahalla." Ahab otti viinitarhan huostaansa.

Herra käski Elian mennä Ahabin luo ja sanoa: "Näin sanoo Herra: 'Siinä paikassa, missä koirat nuoleskelivat Naabotin veren, tulevat koirat nuoleskelemaan sinunkin veresi.' " Kun Ahab kuuli sen, katui hän tekoansa ja rukoili itkien Herralta anteeksi. Herra armahti häntä ja pitkitti hänen elämänsä kolmella vuodella. Niiden kuluttua Ahab haavoittui taistelussa kuolettavasti. Vaunuihin, joissa hänet kuljetettiin taistelutantereelta oli vuotanut hänen vertaan, ja kun vaunuja huuhdottiin, niin koirat nuolivat sitä siinä paikassa, missä Naabot oli kivitetty. Myös Isebeliä kohtasi kauhea kuolema: koirat repivät hänet kuoliaaksi. (Kun. 21: 7, 15, 19.)

Tällaisetkaan selvät Jumalan vihan todisteet eivät saaneet Israelin kansaa luopumaan epäjumalanpalveluksesta. Ahabin seuraaja kuningas Ahasja, sairastui ja lähetti sanansaattajia kysymään epäjumalilta parantumistaan. Elia kohtasi sanansaattajat ja sanoi heille: "Eikö ole Jumalaa Israelissa, koska menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? Sen tähden Herra sanoo näin: 'Vuoteesta, johon olet noussut, et sinä enää astu alas, sillä sinun on kuoltava.' " (2 Kun. 1: 3—4.)

Profeetta Elisa kulkee Jordanin yli.

Kun sanansaattajat palasivat kuninkaan luo ja kertoivat Eliaa sanat, suuttui Ahasja ja lähetti 50 miestä päämiehineen ottamaan kiinni profeetan. Mutta profeetan rukouksesta tuli lankesi heidän päälleen ja poltti heidät. Kuningas lähetti taas 50 miestä vangitsemaan Eliaa, mutta nämäkin miehet saivat samanlaisen surman. Kolmannen kerran lähetti Ahasja miehensä noutamaan Eliaa, mutta kun päämies näki hänet, laskeutui hän polvilleen profeetan eteen ja sanoi: "Sinä Jumalan mies, armahda minut ja näiden 50 miehen sielut." Herran enkeli sanoi Elialle: "Mene alas hänen kanssaan äläkä pelkää." Elia meni kuningas Ahasjan luo ja toisti hänelle ennustuksensa, joka toteutuikin. (2 Kun. 1: 13, 15.)

Tulisilla vaunuilla taivaaseen

Elia saavutti korkean iän. Hänen lähtönsä Jumalan luo lähestyi. Paitsi itseään Eliaa saivat siitä ilmoituksen Elisa ja profeetan oppilaat, jotka asuivat Beetelissä ja Jerikossa. He sanoivat Elisalle: "Tiedätkö, että Herra tänä päivänä ottaa herrasi pois?" Elisa vastasi "Tiedän kyllä, olkaa vaiti" ja seurasi Eliaa. Elia tahtoi jättää Elisan Jerikoon, mutta Elisa kieltäytyi jäämästä ja seurasi opettajaansa. Vihdoin he tulivat Jordanin rantaan. Elia otti viittansa, kääri sen kokoon ja löi veteen. Vesi jakautui kummallekin puolelle, ja he kulkivat kuivin jaloin sen poikki. Kun he tulivat toiselle rannalle, sanoi Elia Elisalle: "Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennen kuin minut otetaan pois sinun tyköäsi." Elisa ei pyytänyt maallisia lahjoja vaan Herran henkeä, ja Herra täytti hänen pyyntönsä.

Elia ja Elisa jatkoivat matkaansa. Äkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset tulivat ja erottivat heidät toisistaan, ja Elia meni tuulispäässä ylös taivaaseen. Elisan katsoessa hämmästyneenä hänen lähtöään Eliaa vaippa putosi maahan, ja Elisa otti sen itselleen.

Israelin kansa kunnioitti suuresti profeetta Eliaa pitäen häntä suurimpana profeettanaan ja ikään kuin kaikkien muiden profeettojensa edustajana. Siirak puhuu kirjassaan Eliasta: "Ja profeetta Elia tuli esiin niin kuin tuli, ja hänen sanansa paloivat niin kuin tulisoihtu." (Siirak 48: 1.)

Toinen Edelläkävijä

Kun enkeli ilmoitti Sakarialle Herran Edelläkävijän Johannes Kastajan syntymisestä, hän sanoi, että Johannes käy Herran edellä Eliaa hengessä ja voimassa. Sitten kun Johannes alkoi voimakkaasti saarnata Vapahtajan tulemistä, kysyivät juutalaiset Johannekselta, onko hän Elia, sillä kaikki luulivat, että ennen Vapahtajan ilmestymistä tulee Elia toisen kerran maan päälle. Itse Herra vertaa Johannes Kastajaa Eliaan eli "palavaan kynttilään". Kerran Herra sanoi opetuslapsilleen: "Elia on jo tullut, mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat." Ja pyhä evankelista, joka sen kertoo, jatkaa: "Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta." (Matt. 17: 12, 13.)

Kristuksen kirkastumisen aikana Taaborin vuorella ilmestyivät Elia ja Mooses ja keskustelivat Herran kanssa hänen kärsimyksistään. Nämä Vanhan testamentin suurimmat henkilöt todistivat siten Kristuksen opetuslapsille, että Jeesus on todellakin se, josta Mooses ja profeetat olivat ennustaneet.

Profeetta Eliaa muisto Suomessa

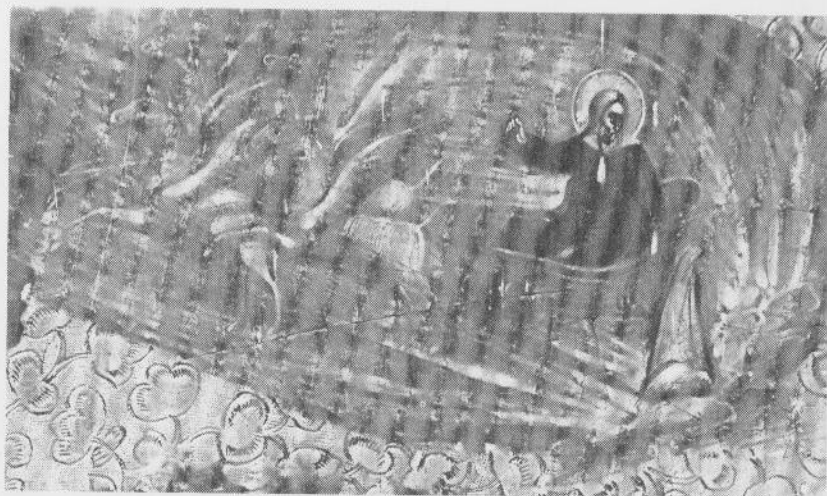
Suomen ortodoksisessa kirkkokunnassa on profeetta Eliaa muistolle pyhitetty neljä kirkkoa ja neljä rukoushuonetta.

Pyhän profeetta Eliaa kirkot ovat Helsingissä hautausmaalla, Iisalmessa, Ilomantsissa ja Lieksassa.

Pyhän profeetta Eliaa rukoushuoneet ovat Juuassa, Pyhä-salmella, Sotkumassa ja Tervossa.

Karjalaiset nimittävät profeetta Eliaa pyhäksi Iljaksi.

Profeetta Eliaa muistopäivän jumalanpalveluksen tekstit on suomennettu ja julkaistaan erillisenä vihkosena.

Tuliset hevoset vievät Elia taivaaseen.

Tropari, 4. sävelmä

Profeettain pylväs,
Kristuksen tulemisen toinen edelläkävijä,
enkeli lihassa — jalo Elia
lähetti ylhäältä Elisalle armon parantaa sairaita ja puhdis-
taa pitalisia.
Niin niillekin, jotka häntä kunnioittavat, hän parannusta
vuodattaa.

Kontakki, 2. sävelmä

Profeetta ja Jumalan suurten tekojen edeltänäkijä, jalo-
maineinen Elia,
Sinä olet sanallasi sadepilvet kohottanut.
Rukoile puolestamme ainoata ihmisiä rakastavaa.

SYNAKSAARI

(Ote pyhän elämäkerrasta)

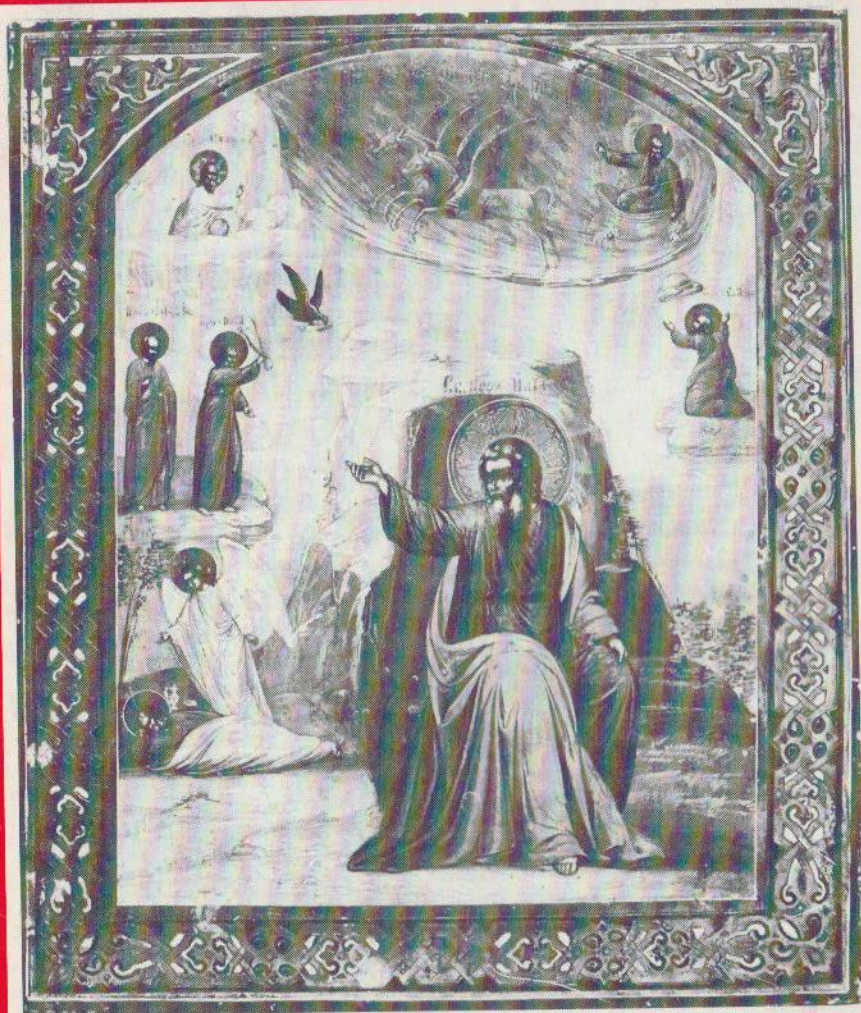
Heinäkuun 20. päivänä, pyhän kunniakkaan profeetan Elia Tisbe-
läisen tulisen taivaaseennousemisen muisto.

Säkeitä: Sateen pysäytti tulen kolmesti alas toimittanut Elia, joka
halkaisi virran rientäessään korkeuksiin. Kahdentenakymmenentenä
temmattiin sinut, soturi Elia, vaunuissa ylös.

Elia oli Sobakin poika Tisbestä, arabien maasta, Aaronin suvusta,
mutta asui Gileadissa, sillä Tisbe oli annettu papeille asuinpaikaksi.
Kun hänen äitinsä synnytti hänet, niin Sobak, hänen isänsä, näki, että
valonkirkkaat miehet tervehtivät häntä ja kapaloivat hänet tuleen ja
antoivat hänelle syötäväksi tulen liekkiä. Ja mentyään Jerusalemiin
hän kertoi papeille, ja ennustus sanoi hänelle: ”Älä pelkää, ihminen,
sillä lapsi on asuva valkeudessa, hänen puheensa on kuin päätös, ja hä-
nen elämänsä on Herralle otollinen. Hänen kiivautensa on Herralle
mieleen, ja hän on tuomitseva Israelin miekalla ja tulella.”

Profeettana Elia toimi kaksikymmentäviisi vuotta, ja hän eli kah-
deksansataakuusitoista vuotta ennen Kristuksen tulemistä. Hän on se
Elia, joka kolmesti saattoi tulen laskeutumaan taivaasta ja omalla kie-
lellään pidätti sateen. Hän herätti kuolleita ja poltti kahdesti viisikym-
mentä vihollissotilasta. Hoorebin vuorella hän näki Jumalan sikäli
kuin se ihmiselle oli mahdollista. Jordanin hän jakoi vaipallaan kahtia.
Hänet otettiin tulisissa vaunuissa taivaisiin, ja Kirkastusvuorella hän
seisoi Mooseksen kanssa Kristuksen rinnalla.

Pyhän profeettasi pyhien esirukouksien tähden, Herra, armahda
meitä!
Amen.

ISBN 951-9071-41-5